

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

Vijfde zondag door het jaar

Job 7, 1-4.6-7 • Psalm 147 • Eerste Brief aan de Korintiërs 9, 16-19.22-23 • Marcus 1, 29-39

Een dag omkranst door gebed

VORIGE week hoorden we het eerste deel uit Jezus' dagboek in het stadje Kafarnaüm. Hij ging 's ochtends naar de synagoge en hield er de preek. Dan genas hij een verslaafde man. Niet enkel mooie woorden, maar ook daden. Na de dienst vertelt Petrus aan Jezus dat zijn schoonmoeder ziek is. Ze ligt al dagen met koorts te bed. „We gaan haar bezoeken“, zegt Jezus. Andreas, Jacobus en Johannes gaan mee.

Petrus' schoonmoeder kan gewoon ziek zijn, een virus of zo. In de context van het evangelie van Marcus zou er echter ook meer aan de hand kunnen zijn. Ook al weet ik dat niet zeker. „Maar je zou eigenlijk van minder ziek worden.“ Haar schoonzoon had de netten aan de haak gehangen, zijn boot op de kade getrokken en was hals over kop meegetrokken met die wonderdoener, Jezus. Ziek word je ervan, doodziek. En Petrus had bij zijn huwelijk nog zo plechtig beloofd dat hij goed voor haar dochter zou zorgen! En waarvan zouden zij nu leven? „Zou ze beter worden, als ze jou leerde kennen?“, had Petrus misschien geopperd. „Als ze jou nu eens ziet... Je hebt al enkele mensen genezen. Je weet maar nooit.“ Ze komen bij het huis van Petrus' schoonouders. Jezus gaat naar het ziekbed. Dat is iets wat Jezus niet kan laten: naar mensen toegaan en ze aanraken. 'God met ons' is iets letterlijks voor Hem. Hij neemt haar hand vast. Jezus neemt mensen bij de hand, als ze dat toelaten tenminste. Ze ziet Jezus van mens tot mens. Ze krijgt vertrouwen in die man. Meteen. En Jezus helpt haar overeind. De evangelist gebruikt het Griekse werkwoord *egeirein*, letterlijk *doen opstaan*, maar ook opstaan in de zin van verrijzen, ten volle herleven over grenzen heen. Op-leven. De evangelisten zullen later af en toe hetzelfde woord gebruiken voor Jezus' verrijzenis. De koorts is weg, de angst en de onzekerheid ook. De vrouw stond op „en bediende hen“. In het Grieks: *diakoniein*. Ze heeft Leven ontvangen, en haar wederdienst is de tafel dekken. Niets slafelijks, geen terugvallen in de klassieke vrouwenrol. Het is het enige wat zij als gewone vrouw kan en moet doen: het Leven dat ze van Jezus ontving is onbetaalbaar, tenzij in broodjes met groenten. Petrus' schoonmoeder wordt een engel van een mens. Spijtig dat Marcus niets zegt over de vrouw van Petrus.

Intussen is de zon ondergegaan. De verplichte rustdag is voorbij. De mensen mogen weer vrij rondlopen na de sabbatrust. Ze komen allemaal naar Petrus' huis, met hun zieken en verslaafden. „Heer, zorg voor ons.“ En Jezus geneest vele zieken van allerlei kwalen. Tot een gat in de nacht. Dan verlaat Jezus het huis van Petrus' schoonouders. Hij trekt naar een eenzame plaats om er te bidden. Alleen met zichzelf en met God, verzamelt Hij kracht. Bomen groeien slechts als hun wortels diep in de grond zitten. Jezus is de voorbije dag leraar geweest in de synagoge 's ochtends, heelmeeester in het huis van Petrus' schoonouders overdag. 's Avonds wordt Hij bidder. Zo is Hij. Hij bemint mensen met zijn hoofd als leraar, met zijn handen als heelmeeester en met zijn hart als bidder. Veel rust is Hem echter niet gegund. Zijn leerlingen „kwamen Hem achterna“. 'Achterna lopen' heeft in de Bijbel een kwalijke bijklank. Jezus vraagt wel dat zijn leerlingen Hem zouden volgen en navolgen, maar 'achterna lopen' is iets anders. Willen ze nog een mirakeltje? Of willen ze met Hem bidden? Neen, het zal nog lang duren eer ze zijn diepste geheim vatten: dat je niet voor mensen kunt zorgen zonder te bidden. „Iedereen zoekt u“, zegt Petrus, als hij Jezus gevonden heeft. „We moeten terug naar Kafarnaüm. Ze willen je huldigen.“ „Neen,“ zegt Jezus, „we gaan verder, naar het platteland.“ En ze trekken het platteland in. En daar horen ze een ratel. Er komt een melaatse langs. In de steden mag die niet komen vanwege het besmettingsgevaar. Hij leeft helemaal in zijn eentje, aan zijn lot overgelaten op de buiten. Jezus stapt naar hem toe... Volgende week krijgen we dat verslag. Intussen dit: Jezus' eerste werkdag verloopt tussen twee gebedsmomenten in, een ochtendgebed en een avondgebed. Daarom is zijn werk zo vruchtbaar. Bomen groeien slechts als de wortels diep in de grond zitten. Dan kunnen ze ook tegen tien beaufort. En zo'n stormen staan Jezus te wachten.

KRIS DEPOORTERE

VIJFDE ZONDAG DOOR HET JAAR
8 februari 2009

Eerste lezing *Job 7, 1-4.6-7*

Job sprak:

„Moet de mens niet zwoegen op aarde, dagen maken van een dagloner? Hij snakt naar schaduw, ziet verlangend uit naar betaling. Zo ken ik vruchteloze maanden en nachten lang van getob. 's Avonds denk ik: 'Wanneer wordt het morgen?' En 's morgens: 'Wanneer wordt het avond?' En zolang het licht is, ben ik ziek van onrust.”

„Mijn dagen verschieten sneller dan een weversspoel, ze lopen af, de draad is ten einde. Bedenk dat mijn leven een ademtocht is, dat mijn ogen het geluk niet meer zullen zien.”

Tweede lezing *Eerste Brief aan de Korintiërs 9, 16-19.22-23*

Broeders en zusters,

Dat ik het evangelie predik, is voor mij geen reden om te roemen: ik kan niet anders. Wee mij als ik het evangelie niet verkondig! Deed ik het uit eigen beweging, dan had ik recht op loon; maar zo is het niet: het is een taak die mij is toevertrouwd. Wat is dan mijn verdienste? Dat ik het evangelie kosteloos verkondig en geen gebruik maak van het recht, aan de prediking verbonden. Van allen onafhankelijk, heb ik mij de slaaf van allen gemaakt om er zoveel mogelijk voor Christus te winnen. Met de zwakken ben ik zwak geworden om de zwakken te winnen. Alles ben ik voor allen om er tot elke prijs enkelen te redden. En ik doe alles voor het evangelie om er ook zelf deel aan te krijgen.

Evangelie *Marcus 1, 29-39*

In die tijd toen Jezus uit de synagoge kwam, ging Hij met Jakobus en Johannes naar het huis van Simon en Andreas. De schoonmoeder van Simon lag met koorts te bed; zij spraken Hem aanstonds over haar. Hij ging naar haar toe, pakte haar bij de hand en deed haar opstaan; zij werd vrij van koorts en bediende hen.

In de avond, na zonsondergang, bracht men allen die lijdend of bezeten waren, bij Hem. Heel de stad stroomde voor de deur samen. Velen die aan allerhande ziekten leden, genas Hij en Hij dreef tal van geesten uit, maar Hij liet niet toe dat de boze geesten spraken, omdat zij Hem kenden. Vroeg, nog diep in de nacht, stond Hij op, ging naar buiten en begaf zich naar een eenzame plaats waar Hij bleef bidden, Simon en diens metgezellen kwamen Hem achterop en toen ze Hem gevonden hadden, zeiden ze: „Iedereen zoekt U.” Hij antwoordde hun: „Laten we ergens anders heen gaan, naar de dorpen in de omtrek, opdat Ik ook daar kan prediken. Daartoe immers ben Ik uitgegaan.” Hij trok door heel Galilea, predikte in hun synagogen en dreef de boze geesten uit.